

Алла Хомярчук, викладач КЗВО «Луцький педагогічний коледж» ВОР;

Ігор Неділько, кандидат медичних наук, спеціаліст вищої категорії, Комунальний заклад вищої освіти «Волинський медичний інститут» Волинської обласної ради

ПРИНЦИПИ БАТЬКІВСЬКОГО ПАРТНЕРСТВА

Дослідження (Ш. Амонашвілі, О. Беспарточна, І. Волков, М. Замелюк, І. Іванов, В. Сухомлинський та ін.) показують, що для того, щоб партнерство між батьками і педагогом працювало, навколишнє середовище та педагоги повинні змінити орієнтацію на дитину до сімейної. Очікується, що партнерство вийде за межі символічних пропозицій щодо участі розширення прав і можливостей сімей та залучення сімей до прийняття рішень щодо освітніх програм. Такі види справжнього партнерства вимагають нових практик, нових способів мислення та нових способів взаємодії з сім'ями.

Стратегії двостороннього спілкування, співпраці та розширення прав і можливостей можуть розвинути позитивні стосунки, взаємність та рівні повноваження у прийнятті рішень, які призводять до

ефективного партнерства батьків: зміцнюйте стосунки з усіма родинами, створіть почуття взаємності з родинами, допомагаючи один одному та обмінюючись інформацією, розвивайте почуття взаємності через спільні цілі, погляди та цінності, розширення можливостей сімей за допомогою спільного прийняття рішень [2].

Важливо налагоджувати стосунки, перш ніж очікувати, що сім'ї прийдуть на заходи чи будуть працювати в комітетах. Пропонування можливостей для партнерства без створення міцних стосунків навряд чи збільшить участь батьків. Покращення комунікації та міжособистісних взаємодій матиме найбільше значення з точки зору якості партнерства. Прийміть рішення активно підтримувати значущі стосунки з усіма сім'ями, які відвідують ваше приміщення. Це важливий крок. Це рішення налагодити позитивні стосунки з сім'ями змінює ваш світогляд і впливає на частоту та характер ваших взаємодій. Встановіть позитивний і ранній перший контакт з батьками, щоб закласти основу для ефективних стосунків. На ранньому періоді побудови відносин створення довіри має вирішальне значення.

Партнерство має бути корисним як для сімей, так і для викладачів, і це покладається на взаємний обмін, під час якого обмінюється інформацією та надається допомога в обох напрямках. Якісне партнерство вимагає від кожного партнера глибокого розуміння досвіду, цінностей та переконань іншого. Вчіться один у одного і зробіть ваш союз з батьками взаємовигідним. Вступайте в діалог, щоб дізнатися про повсякденне життя сімей і краще зрозуміти культурний капітал батьків і дітей або сильні сторони, які потім можна використати на свою користь у програмі. Пам'ятайте, що культурні знання та ресурси сім'ї можуть бути для вас невідомими, особливо якщо ви походите з іншої культури чи контексту.

Виявлено (Ш. Амонашвілі, О. Беспарточна, І. Волков, М. Замелюк, І. Іванов, В. Сухомлинський та ін.), що способи спілкування викладачів із сім'ями впливають на довіру батьків до педагогів та їхні стосунки з ними.

Спільні цілі та уявлення педагогів та сімей щодо дітей та їхнього навчання ґрунтуються на адаптивних програмах для дітей. Батьки дуже цінують спільне розуміння з вчителями своїх дітей [2]. Це створює взаємну довіру та зміцнює узгодженість середовища та взаємодії для підтримки навчання та розвитку дітей. Розвивати почуття взаємної відповідальності та спільної відповідальності за навчання студентів є важливим кроком до спільного прийняття рішень.

Деякі батьки повідомляють в опитуваннях, що вони вважають за краще бути поінформованими, а не брати участь у спільних діяльності щодо прийняття рішень, таких як встановлення цілей або планування освітньої програми. Важливо усвідомлювати впевненість сімей і розуміння планування та постановки цілей, а також спочатку брати участь у них.

Таким чином, партнерські процеси із сім'ями, виходячи з пріоритетів, проблем і ресурсів сім'ї, повинні зосереджуватися на чуйності, виборі щодо різних аспектів практик і програм. Будуючи батьківське лідерство, залучайте батьків до планування заходів та подій, до керівництва проектами. Попросіть батьків висловити свою думку про те, як вони думають, що вони можуть бути залучені. Пропонуйте заходи, які допоможуть батькам виявити свій досвід та знання, оскільки заохочення у батьків почуття ефективності неминуче призведе до позитивних результатів для дітей і підвищить впевненість батьків у спільному прийнятті рішень. Зауважте, що батьківське партнерство – це не виховання батьків, яке передбачає коригування поточних стратегій та знань батьків. Натомість йдеться про спільне навчання чи спільне навчання. Представляючи себе фасилітатором, а не експертом чи лідером, формуємо батьків як компетентних і цінних і зосереджуємося на переговорах щодо вирішення, а не «ради» батьків щодо виховання дітей.

Література

1. Беспарточна О., Замелюк М., Левицька В., Хомярчук А. Педагогіка партнерства в освітньому середовищі: теорія і технологія: навч.-метод. посіб.: Луцьк, ПП Іванюк В. П., 2021. 150 с.
2. Замелюк М., Хомярчук А. Інтервенція педагогіки партнерства засобами креативної студії «Майстерня ляльок». *Освіта та розвиток обдарованої особистості*. 2021. № 4 (83). VI квартал. С. 66–69.
3. Hrytsiuk I., Magdysyuk L., Zamelyuk M., & Podoliak I. (2021) Peculiarities of professional culture development in modern youth in Ukraine. *Youth Voice Journal*, ISSN (online): 2969. URL: https://www.researchgate.net/publication/349827516_Peculiarities_of_professional_culture_development_in_modern_youth_in_Ukraine